

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi június hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.545/2007/9. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti;
- egyidejűleg mellőzi a közügyektől eltiltás alkalmazására és a büntetés fele részének letöltése után engedélyezett feltételes szabadságra bocsátást érintő rendelkezéseket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a 2008. évi március hó 17. napján kelt B.545/2007/9. számú ítéletével a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette és rongálás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, annak megállapításával, hogy a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Ezen ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést enyhítésért.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság határozatának a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

- A vádlott pszichiátriai gyógykezelése - a 2. oldal utolsó bekezdésében említettekén túl - a jelen ügy alatt is folytatódott: a 2008. évi március hó 3. napjától a 2008. évi március hó 7. napjáig alvászavarral jellemzett feszültségérzés, ingerlékenység, alkoholabúzusok és öngyilkossági készlettség miatt ismételten kórházi ellátásában részesült (8. sorszám alatti kiegészítő szakértői vélemény).
- Előállítását követően, 20 óra 15 perckor a vádlottól vért vettek, amelyből 1,63 g/l alkoholkoncentráció volt kimutatható. Ez közepes fokú befolyásoltságot eredményezett (nyomozati iratok 139-140. oldal).

E kiegészítések folytán a tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az kellő mértékben felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást rendkívül körültekintően folytatta le, az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat hiánytalanul beszerezte. Mindenre kiterjedő alapossággal tárta fel az előzményeket, illetve a k.....i vasúti pályaudvar épülete előtt lezajlott eseményeket, különösen azt, hogy a hasüreg megnyitásával járó szúrást a sértett milyen körülmények között szenvedte el.

A bizonyítékok összegyűjtése és értékelése a perrendi szabályoknak megfelelően történt meg, azok logikus, egyenkénti és egymással egybevetett elemzésével az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett. Számot adott a vádlotti védekezés elvetésének okairól, az e körben kifejtett érvelése minden szempontból helytálló.

A fentiek szerint kiegészített - fellebbezéssel egyébként sem támadott - tényállás tehát megalapozott, az a Be.352.§ (2) bekezdésében írtak szerint irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Az irányadó tényállás rövid lényege szerint a vádlott a késő délutáni órákra leittasodott: nyugtató és hangulatjavító hatású gyógyszereire több üveg sört és unicumot fogyasztott el. Ilyen állapotban keveredett szóváltásba a

személygépkocsijával fuvarozást végző sértettel, döntően arra visszavezethetően, hogy a t.....i útelágazóhoz történő szállítás díjával adós maradt, azt nem tudta kifizetni. Később, édesanyjának meglátogatásakor ezért egy 6,5 cm pengehosszúságú kést vett magához, már azzal az elhatározással, hogy a fentebb említett nézeteltérés miatt elégtételt vegyen.

A vádlott ilyen előzmények után jelent meg a pályaudvar előtti taxiállomáson, ahol a sértett gépjárművének csomagtartóját mintegy 100 cm hosszan megkarcolta. Ezt követően futni kezdett, ám kis idő múlva szembefordult a karjaival hevesen gesztikuláló sértettel, akit legalább közepes erővel hasba szúrt.

Jogtalan támadás tehát nem érte, a gépjármű megrongálásával pusztán a sértett magától értetődő felháborodását, indulatosságát váltotta ki. Végső soron olyan magatartást, amely a testi épsége elleni fellépés közvetlen veszélyével még bizonyosan nem fenyegetett. Ezért a jogos védelem vizsgálatának szükségessége fel sem merülhetett.

A bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az alkalmazható büntetési tételkeretet azonban az elsőfokú bíróság tévesen jelölte meg. Az - figyelemmel a Btk.12.§ (1) bekezdésére, valamint a Btk.85.§ (1)-(3) bekezdéseire - két évtől tizenkettő évet el nem érő tartamú szabadságvesztés.

Helyesen a kettőt meghaladó bűnhalmazat értékelendő a vádlott terhére, míg az enyhítő körülmények köréből mellőzni kellett az eshetőleges szándékra történő utalást. Az életveszélyt okozó testi sértés egyenes szándékkal való megvalósítása ugyanis fogalmilag kizárt: amennyiben az elkövető kívánja a halál bekövetkezésének a reális lehetőségével járó életveszélyes állapot kialakulását, úgy cselekményét súlyosabban, emberölés büntettének kísérleteként kell értékelni.

E pontosítások ellenére helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés tartamát a büntetési tétel alsó határával egyezően állapította meg. A Btk.37.§-ban megfogalmazott célok azonban - a másodfokú bíróság megítélése szerint - a büntetlen előéletű, egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodó vádlott esetében a főbüntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek, különösen arra tekintettel, hogy a kórházi kezelést igénylő suicid cselekménye őszinte és mély megbánásra utalt.

Ezért a másodfokú bíróság a börtönbüntetés végrehajtását a Btk.89.§ (2) bekezdése alapján - a Btk.89.§ (3) bekezdésében meghatározott keretek között - négy év próbaidőre felfüggesztette. Ezzel egyidejűleg a közügyektől eltiltás alkalmazására (Btk.53.§) és a büntetés fele részének letöltése után engedélyezett feltételes szabadságra bocsátást (Btk.47.§ (3) bekezdés) érintő rendelkezéseket - mivel azok törvényi feltételei már nem állottak fenn - mellőzte.

Következésképpen az enyhítést célzó fellebbezések megalapozottnak bizonyultak.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részében megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2008. június 24.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.545/2007/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.79/2008/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi június hó 24. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke